

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/52/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201237
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219201237.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľuboslava Vanková, vo veci starostlivosti o maloletú W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpená kolíznym opatrovníkom : Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Ádorská 41, 929 01 Dunajská Streda, dieťa matky: Mgr. T. V. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX/XXX, O. V., zastúpená: JUDr. Albína Vágóová, advokátka so sídlom Ružová 265, Dunajská Streda, a otca: O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. ulica XX/XXX, C., zastúpený: KESZEGH & PUSKÁS advokátska kancelária, IČO: 42155 932, so sídlom: Alžbetínske nám. 1203, 929 01 Dunajská Streda, o úpravu práv a povinností k maloletej na čas do rozvodu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 21P/13/2019-157 zo dňa 27. mája 2019, v časti výroku II. a III., takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie výrokom I. schválil rodičovskú dohodu ohľadom zverenia mal. a styku maloletej s otcom tak, že mal. W. bola zverená na čas do rozvodu manželstva matke a zároveň súd upravil styk otca s maloletou tak, že tento je oprávnený stýkať sa s maloletou W. každú párnú sobotu od 8.00 hod. do 18.00 hod. a každú párnú nedeľu od 08.00 hod. do 18.00 hod. a každý pondelok od 15.00 hod. do 15.00 hod. a každú stredu od 15.00 hod. do 18.00 hod. Otec v pondelok a stredu vyzdvihne maloletú W. v škôlke a odovzdá ju matke v mieste jej bydliska, výrokom II. rozhodol tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletej W. sumou vo výške 150 eur mesačne titulom bežného výživného vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred do rúk matky, počnúc od podania návrhu, t.j. od 29.03.2019, výrokom III. zaviazal otca prispievať na výživu maloletej W. sumou vo výške 50 eur mesačne na tvorbu úspor odo dňa podania návrhu, t.j. od 29.03.2019 na osobitný účet maloletej, ktorý zriadi matka do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zameškané výživné na tvorbu úspor vo výške 100 eur je odporca povinný splatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia a výrokom IV. rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd po citovaní § 62 ods. 1 až 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 36 ods. 1 Zákona o rodine vecne rozsudok odôvodnil tým, že pokiaľ ide o osobnú starostlivosť a styk s maloletou W., rodičia na pojednávaní konanom dňa 27.05.2019 uzavreli rodičovskú dohodu v znení uvedenom vo výroku rozhodnutia.

3. Výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú W. navrhovateľka vyčíslila takto: raňajky + ostatná strava mimo predškolského zariadenia W. 110,- eur mesačne, oblečenie bežné 50,- eur mesačne,

hygiena 30,- eur mesačne, oblečenie sezónne 42,- eur mesačne, vitamíny 10,- eur mesačne, náklady na bývanie 87,20 eur mesačne. S vyčíslením výdavkov na stravu, oblečenie a hygienu otec nesúhlasil. Zo spisu vyplýva, že maloletá W. navštevuje predškolské zariadenie W., ktoré je spolplatnené sumou 280,- eur mesačne (250,- eur celodenná starostlivosť +30,- eur strava pozostávajúca z 3 porcií - desiata, obed, olovrant), ktorú však navrhovateľke refunduje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda (ďalej aj ÚPSVaR DS), ako to vyplýva z príspevku na starostlivosť o dieťa (č. I. 25, 28 spisu). Ako to vyplýva z potvrdenia zamestnávateľa odporcu, spoločnosti T. /J./, a.s. (č. I. 83 spisu), priemerná čistá mesačná mzda odporcu za mesiace apríl 2018 až marec 2019 je 1.027,- eur. Otec maloletej má tieto pravidelné náklady : príspevok na bývanie u rodičov 100,- eur mesačne, príspevok na stravu: 80,- eur, úver na bývanie: 194,- eur mesačne, 30-40 eur doprava, mobilný telefón - 33 eur.

4. Navrhovateľka mala priemernú mesačnú čistú mzdu za mesiace marec 2018 až február 2019 vo výške 666 eur (č. I. 35, 36 spisu). Navrhovateľka je tiež poberateľkou prídavku na dve deti vo výške 47,36 eur mesačne v roku 2018 a 48,68 eur v roku 2019 (č. I. 26, 27 spisu) a príspevku na starostlivosť o dieťa, ktorým ÚPSVaR DS refunduje poplatok za starostlivosť v predškolskom zariadení W..

5. Výška výživného je ovplyvňovaná jednak faktormi na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby, s ohľadom na skutočnosť, že dieťa má zo zákona právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu, výšku a spôsob poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež na jeho schopnosti, t.j. faktické príjmy, ale aj na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, pracovné skúsenosti a situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vyhodnotiť i majetkové pomery oboch rodičov a na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností.

6. Pokiaľ ide o výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú W., ich výška je medzi účastníkmi sporná. Súd sa musel stotožniť s námietkou otca, týkajúcou sa neadekvátnej výšky vyčíslených nákladov na stravu maloletej W., keď pozornosť súdu neušlo, že navrhovateľka bez zdôvodnenia zvýšila vyčíslené náklady na stravu z 80 eur na 110 eur, čo predstavuje rozdiel vo výške celomesačného poplatku za stravu v predškolskom zariadení. Ďalej z vyčíslenia navrhovateľky vyplýva, že suma vyčíslená ňou za jednu porciu jedla je viac než 3x vyššia než suma za jednu porciu jedla v predškolskom zariadení, a to napriek tomu, že hlavné jedlo dňa - obed- je poskytovaný v W.. (Súd mal za to, že priemerný počet dní strávených v predškolskom zariadení mesačne je 20, a teda je tu podávaných 3x20, t.j. 60 jedál mesačne, zatiaľ čo navrhovateľka maloletej podáva každý deň, t.j. 30 x mesačne raňajky a večere a 4x do mesiaca obed, desiata a olovrant, t.j. 72 porcií jedla mesačne). Vzhľadom na uvedené má súd za to, že vyčíslené náklady sú nadhodnotené a skutočne opodstatnené náklady na stravu maloletej mimo W. nemôžu byť vyššie ako 50,- eur mesačne. Pri tomto určení súd prihliadol na skutočnosť, že je dôvodné predpokladať, že matka bude poskytovať aj porcie drahšieho jedla, preto suma za porciu jedla, považovaná za opodstatnené náklady na stravu maloletej prevyšuje sumu za porciu jedla v predškolskom zariadení, a to takmer o 40 %. Taktiež sa súd stotožnil s tvrdením otca o nadhodnotení nákladov na oblečenie. Navrhovateľka síce na pojednávaní predložila viacero pokladničných blokov, z týchto však nie vždy vyplýva, že ide o potvrdenie o kúpe detského oblečenia. Predovšetkým ale navrhovateľka nezdôvodnila potrebu duplicitného nákupu bežného mesačného a sezónneho oblečenia. Súd má za to, že náklady vyčíslené ako bežné oblečenie pokrývajú tiež tzv. sezónne oblečenie. Nie je možné predpokladať, že napr. počas letnej sezóny by sa okrem oblečenia, využiteľného v letnej sezóne, kupovalo iné oblečenie. Zvýšené výdavky na oblečenie nie sú ničím odôvodnené. Za skutočnosť odôvodňujúcu zvýšené náklady na ošatenie maloletej by súd považoval napr. ak by tieto vyplývali zo zdravotného stavu maloletej, čo však v prejednávanej veci zo spisu ani tvrdení účastníkov nevyplýva. Pokiaľ otec namietal výšku nákladov na hygienu, túto námietku súd neuznal, a to aj s poukazom na nepopreté tvrdenie z návrhu, že maloletá sa ešte pomôčuje (č. I. 7 spisu). Aj táto skutočnosť zvyšuje výdavky na hygienu maloletej. Výdavky na vitamíny a režijné náklady otec nenamietal. Výdavky na predškolské zariadenie W. navrhovateľka nežiadala zaradiť medzi náklady maloletej, keďže tieto sú refundované ÚPSVaR DS. Nad rámec účastníkmi predloženého vyčíslenia súd uznal za opodstatnené aj náklady na hračky a náhodné výdavky maloletej W. vo výške 30 eur mesačne. Súd teda dospel k záveru,

že opodstatnené náklady na maloletú W. sú vo výške: 50 eur mesačne na stravu, 50 eur mesačne na oblečenie, 30 eur mesačne hygiena, 10 eur mesačne vitamíny, 87,20 eur mesačne režijné náklady na bývanie a 30 eur mesačne hračky a náhodné výdavky. Spolu teda opodstatnené náklady na maloletú tvoria sumu 257,20 eur.

7. Po stanovení výšky primeraných mesačných nákladov na dieťa súd pristúpil k určeniu miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Toto určenie závisí od zárobkových schopností a možností rodičov, ich majetkových pomerov a životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a starostlivosťou domácnosť, ktorej je maloletá členom, plnením vyživovacej povinnosti inými vecnými plneniami. Miera vyživovacej povinnosti k tomu istému dieťaťu nemusí byť rovnaká. Je nutné porovnať uvedené faktory u oboch rodičov navzájom a zohľadniť tiež osobnú starostlivosť o dieťa. Po porovnaní všetkých kritérií u oboch rodičov súd rozdelí náklady na dieťa medzi rodičov tak, že tomu, ktorému nebude dieťa zverené do osobnej starostlivosti určí výživné (porovnaj Paveleková, B. Zákon o rodine. Komentár. 2. Vydanie. Bratislava: C.H.BECK, 2013, str. 391). Zo spisu vyplynulo, že otec maloletej mal za posledných 12 mesiacov priemernú čistú mesačnú mzdu vo výške 1.027,- eur mesačne, navrhovateľka 666,- eur mesačne a bola tiež poberateľkou prídavku na dieťa na dve deti vo výške 47,36 eur mesačne, t.j. na maloletú W. vo výške 23,68 eur mesačne. Vzhľadom na uvedené a zohľadniac tiež osobnú starostlivosť o maloletú súd zaťažil otca maloletej povinnosťou platiť vyššie výživné ako je vyživovacia povinnosť matky. Otec je povinný prispievať na výživu maloletej W. sumou vo výške 150 eur mesačne titulom bežného výživného vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred do rúk matky. Súd vyživovaciu povinnosť rozdelil približne v pomere 3:2, keďže v takomto pomere sú tiež príjmy oboch rodičov. Povinnosť zohľadniť výšku príjmov rodičov vyplýva z práva maloletej podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Návrh otca, aby súd vychádzal len z jeho základnej hrubej mzdy a nezohľadnil mzdu za nadčasy, vyhodnotil súd ako nedôvodný, s poukazom na doterajšiu judikatúru, z ktorej vyplýva, že časť zárobku dosiahnutú za nadčasové hodiny nemožno vylučovať zo základu rozhodujúceho pri určení výšky výživného (R 15/1968).

8. Ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30 % jeho čistého príjmu, samozrejme s prihliadnutím na individuálne okolnosti každého konkrétneho prípadu (napr. uznesenie Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoP/15/2016 z 30.06.2016, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoP/140/2017 z 19.12.2018, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 10CoP/26/2016 zo 07. 09. 2016, rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 26Cop/7/2019 z 13.03.2019). Otec maloletej má jednu vyživovaciu povinnosť, preto výživné na maloletú W. by malo predstavovať sumu v rozmedzí od 205,40 eur (20 % čistého mesačného príjmu) do 308,10 eur (30 % čistého mesačného príjmu). Vzhľadom na to, že súd určil odporcovi vyživovaciu povinnosť na bežné výživné v sume 150,- eur mesačne, čo je suma nižšia ako 20 % čistého mesačného príjmu otca, je zrejmé, že jeho pomery dovoľujú určiť tiež výživné na tvorbu úspor. Vzhľadom na vek a opodstatnené náklady maloletej, u ktorých je do budúcnosti predpoklad ďalšieho rastu, určil súd výživné v dolnej hranici uvedeného rozpätia, vo výške 21 % čistého mesačného príjmu odporcu. Zohľadnil pritom aj otcom založené detské poistenie pre nezbedníkov s mesačným poistným vo výške 15 eur. Suma 21 % čistého mesačného príjmu otca maloletej W. je 215 eur, po odčítaní bežného výživného v sume 150,- eur a mesačne plateného poistného v sume 15 eur dospel súd k záveru, že je opodstatnené uložiť odporcovi povinnosť platiť výživné na tvorbu úspor vo výške 50 eur mesačne. Takto určené výživné je adekvátne a negatívne nezasiahne ani do životnej úrovne odporcu, keďže ten vyčíslil svoje pravidelné mesačné náklady vo výške 437- 447 eur (príspevok na bývanie + stravu 180,- eur mesačne, pohonné hmoty 30 - 40 eur mesačne, účet za telefón 33 eur mesačne, splátka úveru 194,- eur mesačne). Pokiaľ otec namietal, že výživné na staršiu dcéru navrhovateľky je vo výške 150,- eur a navrhovateľka zvýšenie nežiada, k tomuto je potrebné dodať, že v tomto prípade súd pri určení výživného vychádzal z iných príjmových a majetkových pomerov povinného rodiča, preto nemôže byť výživné určené k inému dieťaťu merítkom výživného k maloletej W..

9. Vzhľadom na uvedené súd uložil matke maloletej povinnosť zriadiť do 30-tich dní od právoplatnosti rozsudku účet maloletej a otcovi splatiť zameškané výživné na tvorbu úspor do 60-tich dní od právoplatnosti rozsudku. Túto dlhšiu lehotu súd určil z dôvodu, že účet, na ktorý bude otec povinný prispievať maloletej W. na tvorbu úspor, ešte nie je zriadený. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletej je potrebný súhlas súdu.

10. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec maloletej z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Uviedol, že pokiaľ ide o výdavky spojené so starostlivosťou o maloletú, súd dospel k záveru, že opodstatnené náklady na maloletú spolu tvoria sumu 257,20 eur mesačne. Takto vyčíslenú sumu považuje za mierne prehnanú a nie celkom podloženú, nakoľko má zato, že 50 eur mesačne na oblečenie nie je reálna suma, ktorú matka utráca na tieto výdavky. Ďalej má zato, že ani suma 30 eur mesačne na hračky a náhodné výdavky nie je reálna suma, ktorú by matka potrebovala na tieto výdavky pre maloletú. Jedná sa o 2-ročné dieťa, pre ktoré cez týždeň je v prevažnej miere zabezpečená starostlivosť v predškolskom zariadení, ktorá starostlivosť je plne hrazená zo štátnych peňažných prostriedkov. Má zato, že opodstatnené náklady na maloletú spolu tvoria viac než sumu 200 eur, avšak menej než sumu 257,20 eur.

12. Ďalej súd pri svojom rozhodovaní pristúpil k určaniu miery, ktorou sa na nákladoch bude podieľať každý z rodičov. Súd uviedol, že toto určenie závisí cituje: "od zárobkových schopností a možností rodičov, ich majetkových pomerov a životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa a starostlivosťou o domácnosť, ktorej je maloletá členom, plnením vyživovacej povinnosti inými vecnými plneniami". Súd následne pri určení miery vychádzal z toho, aká bola priemerná čistá mesačná mzda otca za posledných 12 mesiacov /podľa súdu vo výške 1.027 eur/, matky /podľa súdu vo výške 666 eur/ a že matka bola poberateľkou prídavku na 2 deti /spolu vo výške 47,36 eur/. Ďalej súd zohľadnil ešte tú skutočnosť, že osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje matka. Takto súd rozdelil vyživovaciu povinnosť medzi rodičmi približne v pomere 3:2, s odôvodnením, že v takomto pomere sú tiež príjmy oboch rodičov. Iné skutočnosti súd nebral do úvahy. Vytýka preto súdu, že nesprávne právne posúdil túto otázku, t.j. určenie miery, akou sa majú podieľať rodičia na nákladoch na maloletú. Súd správne uviedol, že pri určení miery má vychádzať nielen z toho, aké sú zárobkové schopnosti a možnosti rodičov, ale napríklad aj z majetkových pomerov a životnej úrovne rodičov. Súd však okrem zárobku rodičov a okrem toho, kto zabezpečuje z rodičov osobnú starostlivosť o maloletú, nezohľadnil žiadne ďalšie, rozhodujúce skutočnosti. V danom prípade totiž mal súd zohľadniť napríklad aj to, že matka má zabezpečené bývanie pre seba a pre svoje deti v kompletne zariadenom, šesťizbovom rodinnom dome a okrem toho je výlučnou vlastníčkou aj bytu nachádzajúceho sa v J. U.. Oproti tomu otec od rozchodu matky a otca býva u svojich rodičov, pričom pochopiteľne ide len o prechodné riešenie, otec býva u svojich rodičov len z nutnosti. Otec, ako to aj uviedol na pojednávaní na súde dňa 27.05.2019, má záujem zmeniť tento stav a chcel by aj on zabezpečiť pre seba a pre dcéru samostatné bývanie, t.j. oddelene od svojich rodičov. Možným riešením pre otca by bol prenájom bytu. Je známe, že nájomné za 1-izbové byty v J. U. sa v súčasnosti pohybuje okolo 300 - 350 eur mesačne, za 2-izbové byty okolo 400 eur mesačne. Otec pritom spláca hypotekárny úver mesačne vo výške 194 eur, ktorý vzal ešte vtedy, keď matka a otec maloletej žili spolu a takto chcel otec zabezpečiť bývanie pre svoju rodinu v novom rodinnom dome. Ak súd zaviazal otca mesačne k plateniu sumy 200 eur na výživu maloletej, z toho 50 eur na sporenie, otcovi ostáva na všetky svoje ostatné výdavky zo svojej mzdy suma cca 400 eur /poznáme, že otec už platí na sporenie pre maloletú mesačne sumu 15 eur/, ďalej jeho hrubá mzda podľa pracovnej zmluvy je vo výške 815 eur, t.j. jeho čistá mzda podľa pracovnej zmluvy sa pohybuje okolo 620 eur mesačne. Z toho keď otec zaplatí splátku úveru vo výške 196 eur, ostáva otcovi mesačne len suma cca 200 eur. Z tejto sumy nevie otec zabezpečiť pre seba samostatné bývanie, ani formou prenájmu, ani inou formou. Na to, že otec mal v posledných mesiacoch mesačne čistú mzdu cca vo výške 1.000 eur, sa otec nemôže stopercentne spoliehať. Práca navyše, t.j. nadčasy nie sú zo strany zamestnávateľa vždy s istotou pre všetky mesiace do budúcnosti garantované. Na mzdu za nadčasy otec nemôže s istotou spoliehať a zaviazat sa napríklad k plateniu nájomného.

13. Pre úplnosť vo veci poukazuje aj na tú skutočnosť, že medzi súčasnou hrubou mzdou otca a hrubou mzdou matky nie je podstatný rozdiel. V neposlednom rade chce poukázať aj na to, že súd nebral do úvahy pri svojom rozhodovaní ani tú skutočnosť, že matka dostáva titulom výživného na druhú svoju, v súčasnosti 16-ročnú dcéru sumu 150 eur. Maloletá W. má len 2 roky a druhá dcéra matky má už 16 rokov. Je nesporné, že opodstatnené náklady na 16-ročné dieťa sú oveľa vyššie než opodstatnené náklady na 2-ročné dieťa. Navyše staršia dcéra matky študuje na strednej škole v Bratislave, s čím sú spojené ďalšie výdavky. Je zaujímavé a z pohľadu otca neakceptovateľné, že matka je spokojná s tým, že titulom

výživného platí otec jej 16-ročnej dcéry mesačne sumu 150 eur, a od otca maloletej W. žiada oveľa vyššie výživné, pričom otec maloletej W. nemá žiadne nadštandardné príjmy.

14. Ďalej nemôže súhlasiť s rozhodnutím súdu, ktorým zaviazal otca k plateniu sumy 50 eur na sporenie pre maloletú ani z toho dôvodu, že toto rozhodnutie nepovažuje za praktické riešenie. Maloletá má len 2 roky, čo znamená, že môže sa stať, že dlhé roky budú peniaze uložené na viazanom účte, maloletá k týmto peniazom sa ani nedostane a keď peniaze budú vyplatené v jej prospech, nebudú mať takú hodnotu, akú mali počas rokov, keď boli ukladané na vinkulovaný účet. Keby išlo o staršie dieťa, považoval by to za také riešenie, ktoré sleduje záujem maloletého dieťaťa, avšak v prípade 2-ročného dieťaťa takto nie je. Navyiac otec potrebuje mať peňažné prostriedky, aby vedel vyriešiť svoju bytovú situáciu a zabezpečiť pre seba a napokon aj pre svoju dcéru samostatné bývanie. Bolo by to aj v záujme maloletej, keby otec mal svoje vlastné bývanie. Má zato, že je skôr v záujme dieťaťa to, aby otec mal vlastné bývanie, než aby boli v jej prospech dlhodobé zablokované peňažné prostriedky na nejakom bankovom účte. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má zato, že súd pri určení miery, ktorou sa na nákladoch bude podieľať každý z rodičov, mal správne rozhodnúť tak, aby otec a matka hradili náklady každý z nich v polovici. Keby sa vychádzalo zo súdom určenej sumy na opodstatnené náklady na maloletú /pozn. zo sumy 257,20 eur/, otec by mal byť zaviazaný k plateniu výživného najviac v sume 130 eur mesačne.

15. Súd by mal v zmysle zákonných ustanovení § 62 ods. 2 a § 75 ods. a ZR prihliadnuť pri určení výživného na odôvodnené potreby maloletého, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery matky ako aj otca. Súd však neprihliadol na skutočné možnosti a majetkové pomery matky a na skutočné možnosti a majetkové pomery otca. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v tomto odvolaní a to predovšetkým vzhľadom na to, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery otca neumožnia mu platiť výživné vo výške stanovenej súdom prvej inštancie a navyiac platiť ešte aj ďalšiu sumu na sporenie pre maloletú, ďalej ani odôvodnené potreby 2-ročného dieťaťa nevyžadujú, aby otec bol zaviazaný k plateniu výživného vo výške 200,-eur mesačne, navrhuje odvolaciemu súdu, aby zmenil rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 21P/13/2019-157 zo dňa 27.05.2019 čo do II. výroku a čo do III. výroku tak, že otec je povinný platiť výživné na maloletú W. V. vo výške 130,-eur mesačne vopred k rukám matky, počnúc od podania návrhu, t. j. od 29.03.2019.

16. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka. Uviedla, že rodinný dom, v ktorom býva s malol. deťmi nepatrí výlučne iba jej, vykazuje na tomto rodinnom dome spoluvlastnícky podiel v 4/6-inách, ktorý podiel dostala darom od jej starej matky W. T.. Táto domová nehnuteľnosť je navyiac zaťažená exekučnými záložnými právami, ktoré prislúchajú ďalšiemu spoluvlastníkovi tejto nehnuteľnej veci Z. T.. Pre správnosť veci treba poukázať aj na tú skutočnosť, že jej majetkové pomery ohľadne aj tejto domovej nehnuteľnosti kde býva spolu s mal. deťmi sú otcovi malol. W. V. veľmi dobre známe, napriek tomu tieto jej majetkové pomery vo svojom odvolaní správne neuvádza.

17. Čo sa týka skutočnosti, že je výlučnou vlastníčkou aj bytu, ktorý sa nachádza v J. U. je potrebné uviesť, že tento byt nadobudla od svojej matky, tiež darovacou zmluvou, ktorá trpí vážnymi chorobami už od jej útleho veku, v podstate ju vychovala stará matka z otcovej strany Mgr. W. T., a keďže jej matka N. T. je postihnutá s ťažkým neurologickým deficitom dôsledkom porážky, a má paralýzu jednej strany tela dôsledkom tejto choroby v súčasnosti nie je sama schopná sa o seba postarať, je úplne odkázaná na pomoc 3 osoby. Jej matka N. T. trpí i depresívnou poruchou už dlhé roky, je dôverčivá, pritom z dôvodu jej depresívnej poruchy a jej dôverčivosti bola už v minulosti podvedená tým, že jej bývalý druh ju zbavil ďalšieho nehnuteľného majetku nemalej hodnoty a preto matka sa rozhodla, že byt v ktorom býva jej prevedie darovacou zmluvou, aby sa také skutočnosti v budúcnosti neopakovali. V tomto byte však býva jej matka, ktorá potrebuje kľud, má svoj neustály denný režim a je odkázaná na jej starostlivosť. Na potvrdenie tejto skutočnosti slúži aj dôkaz v podobe vyznačeného práva vecného bremena v prospech jej matky N. T. tkvejúce v jej doživotnom práve bývaní a užívaní týchto nehnuteľností.

18. Jej matka zo svojho invalidného dôchodku uhrádza náklady tohto bytu, ktoré de jure síce vlastní ona, avšak de facto s nimi nemôže disponovať vôbec za života jej matky. Aj táto skutočnosť otcovi malol. W. je veľmi dobre známa. Na jednej strane otec poukazuje na jej majetkové pomery vo svojom odvolaní na druhej strane však opomenul súdu uviesť svoje majetkové pomery, ktoré tvrdí, že sú na kvantitatívne vyššej úrovni ako jej. Otec malol. W. V. počas trvania ich manželstva trval na tom, aby podpísala notársku zápisnicu o zúžení masy BSM v časti o ním prijatú pôžičku, pretože nechcel aby rodinný dom, ktorý začal

stavať patril iba do jeho výlučného vlastníctva. Po podpísaní notárskej zápisnice otec mal. prijal úver na stavbu rodinného domu v Obci C. a začal s výstavbou rodinného domu. Prijatý úver počas trvania nášho manželstva spláca z financií patriacich do ich BSM, navyše na jednotlivé náklady stavby a na jeho zveľadenie tiež používa financie na úkor ich BSM a tým na zveľadenie svojho výlučného majetku.

19. Tak ako to v pôvodnom návrhu uviedla počas trvania ich spolužitia s otcom malol. W., ten na chod celej domácnosti vrátane výchovy ich dcéry prispieval sumou 300 eur mesačne a ostatné financie či už zo zárobku alebo z iných zdrojov minul na svoj výlučný majetok, teda na počatú stavbu rodinného domu. Tiež otec malol. W. v odvolaní vedie úvahy o možnosti prenájmu bytu a uvádza náklady, za ktoré v súčasnosti je nájom možné zadovážiť, tieto jeho úvahy sú však irelevantné z hľadiska prejednávanej veci, pretože doposiaľ nájom si nezriadil, navyše ten nikdy nemienil ani zriadiť, pretože býva v rodinnom dome s 5-imi izbami a 2-mi kuchyňami v totožnej obci teda v C., na ktorom rodinnom dome pracuje sústavne a by bolo aj nelogické a pre neho neprijateľné, keby na práce na svoju stavbu chodil z miesta vzdialeného 15 km od jeho súčasného bývania. Navyše jeho rodinný dom je už hotový, robia sa vnútorné úpravy a je v štádiu kedy by sa už mohol do tohto rodinného domu aj nasťahovať a preto jeho úvahy o zadovážení prípadného nájmu sú iba jeho účelovými tvrdeniami. Hypotekárny úver, ktorý otec spláca vo výške 194 eur mesačne prijal na vlastnú stavbu započatú v obci C. a aj nákladmi tohto úveru zveľaduje iba svoj výlučný majetok na úkor majetku z BSM. Otec malol. W. vykazuje čistý mesačný príjem cca 1.100,-eur a taký a ešte vyšší príjem vykazoval počas trvania nášho manželstva, ktorý príjem ho robí spôsobilým na to, aby splácal výživné na svoju malol. dcéru W. aj súdom prvej inštancie v stanovenej výške, ba tento príjem ho robí spôsobilým aj na platenie výživného na mal. W. vo vyššej miere, pričom otec mal. inú vyživovaciu povinnosť nemá na rozdiel od nej. Považuje za irelevantné úvahy otca v tom smere, že jeho príjem je viazaný na nadčasy, ktoré nie sú istými a nadčasy nie sú garantovanými jeho zamestnávateľom.

20. Nezdiala tiež názor otca mal. W. a ani jeho nesprávne interpretácie prejavené v odvolaní o tvorbe úspor že suma 50,- eur, ktoré by mal ich dcére platiť z tohto titulu je nepraktickým riešením. Ona tvorbu úspor na budúce povolanie ich mal. dcéry považuje za správne riešenie, predsa ide o ich spoločnú dcéru W., ktorá do budúca bude potrebovať financie aj na svoje štúdium, a tvorba úspor slúži na tieto účely, navyše táto suma časti výživného sa vkladá na viazaný účet malol. dcéry a bude použiteľná na tieto účely. Nezdiala preto názor otca, ktorý prejavil o viazanom účte maloletej názor, že ho považuje za blokáciu financií na nejakom bankovom účte a ten ako taký nebude slúžiť potrebám ich mal. dieťaťa.

21. Tiež nezdiala názor otca prezentovaný v odvolaní o tom, že náklady malol. dcéry by mali hradíť každý z rodičov v podiele v 1-ci. Malol. W. je v jej každodennej starostlivosti a ona pre ňu zabezpečuje komplet starostlivosť, na ktorej sa otec participuje iba malým zlomkom jej nákladov, je toho názoru preto, že úvahy otca v tomto smere sú absolútne nesprávnymi interpretáciami; pri stanovení výživného súd má prihliadať aj na poskytnutú osobnú starostlivosť oprávneného rodiča.

22. Malol. W. je veľmi pohyblivé a živé dieťa; vstáva veľmi skoro ráno o 5.00 hod., pričom nevie si dávať pozor na svoje veci a ani na ošatenie, často prederaví svoj oblečenie, a preto má náklady na jej oblečenie v sume 50,-eur mesačne v priemere, niekedy aj viac. Od septembra 2019 malol. dcéra navštevuje škôlku v J. U., ktorá škôlka sa nachádza neďaleko od základnej školy, kde vyučuje, v súčasnosti jej náklady na škôlku predstavujú 63,-eur mesačne. Denné náklady na jej raňajky vykazuje vo výške 1,20 eur, ktoré náklady mesačne činia 40,-eur. Ďalšia jej strava - teda večere, víkendové stravy, atď. - predstavuje mesačné náklady cca 80,-eur aj vrátane ovocia. Jej hygienické potreby vykazuje mesačne vo výške 20,-eur, za jej hračky vynakladá mesačne cca 20,-eur, náklady na čistiace prostriedky vykazuje vo výške 10,-eur mesačne, lieky a vitamíny na malol. vykazuje v priemere v nákladoch 10,-eur mesačne. S maloletou robí aj programy, či už počas víkendu alebo počas týždňa a náklady z tohto titulu vykazuje vo výške mesačne 30,-eur. Na pohonné hmoty z bydliska do jej škôlky vynakladá mesačne 40,-eur, pričom tieto náklady sú opodstatnenými nákladmi maloletej na rozdiel od tvrdení otca maloletej. Je tiež potrebné súdu uviesť, že otec maloletej napriek skutočnosti, že mal vedomosti o tom, že potrebuje mať motorové vozidlo na prevoz dcéry predtým do jasičiek a teraz do škôlky, ten jej motorové vozidlo, ktoré patrilo do BSM jednoducho odňal, bola nútená zaobstarať si úver, z ktorého si zadovážila staré ojazdené vozidlo, ktoré potrebuje na každodenný život s ich malol. dcérou. Náklady tohto úveru vykazuje mesačne vo výške 61,75 eur. Vykazuje náklady na domácnosť v ktorej žije spoločne s mojimi oboma dcérami vo výške spolu 292,90 eur; za dodávky plynu preddavkovo platí 160,-eur, za dodávku elektriny 82,-eur, za káblovú televíziu 10,-eur, za dodávku internetu 15,90 eur a za dodávky vody 25,-eur. Z vyššie

uvedených nákladov domácnosti podiel malol. W. činí 97,63 eur. Do týchto nákladov nie sú zahrnuté ročné náklady, ktoré vynakladá na jej sezónne oblečenie 2x do roka jednotlivo cca do výšky 250,-eur na jej zimné a letné oblečenie, ktoré premietnutím na mesiace činia náklady vo výške 40,-eur z týchto ročných nákladov. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odôvodnené náklady maloletej predstavujú sumu cca 350,-eur mesačne bez ročných nákladov 40,-eur, ktoré vynakladá na sezónne oblečenie. Otec tiež je vlastníkom stavebného pozemku na ktorom jeho stavba rodinného domu stojí. Tiež je nutné pre správnosť veci odvolaciemu súdu uviesť, že otec malol. je poberateľom daňového bonusu pre malol. W.. Na náklady staršej dcéry G., na ktorú jej otec prispieva výživným 150,- eur a túto sumu porovnáva s vlastnou vyživovacou povinnosťou k mal. W., pričom aj tieto skutočnosti opisuje v nepravom svetle, pretože otec staršej dcéry k jej rukám prispieva výživné vo výške 200,-eur a na náklady jej staršej dcéry, ktorá navštevuje gymnázium v Bratislave, a býva na internáte v Bratislave pričom prispieva ďalšími financiami priamo dcére, ktorá t. č. už má 16 rokov a navyše prípadne ďalšie náklady napríklad na výlet organizovaný jej školou mi refunduje mimo výživného v podiele v 1- ici.

23. Odvolanie proti tomuto rozsudku nepodala ani z dôvodu, lebo rozvodové konanie je v štádiu dokazovania a v tomto konaní navrhuje súdu určiť vyššie výživné.

24. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec. Uviedol, že nie je pravdou, že by otec žil na kvantitatívne vyššej úrovni ako to uvádza matka vo svojom vyjadrení. Otec nežije na vyššej úrovni než matka. Matka býva v rodinnom dome, ktorého - je síce len podielovou spoluvlastníčkou, v podiele 4/6 k celku /ostatní dvaja podieloví spoluvlastníci sú blízki rodinní príslušníci matky/, pričom však neplatí ani nájomné, ani úver na zabezpečenie bývania. Otec žije so svojimi rodičmi v ich rodinnom dome, čo však pochopiteľne je len prechodným riešením. Bývajú tam spolu 4 osoby. Otec chce vyriešiť čím skôr svoju bytovú situáciu. Je pravdou, že na svojom pozemku /ktorý kúpil ešte pred uzavretím manželstva a nadobudol ho preto do svojho výlučného vlastníctva/ začal stavať rodinný dom. Nie je však pravdou, že by bol tento rodinný dom už hotový. Dom nie je skolaudovaný a ani zapísaný do katastra nehnuteľností. Rodinný dom je len v štádiu hrubej stavby: Otec pritom stavia tento dom z hypotekárneho úveru, ktorý vzal v banke: D. X. S. G. H. U., a.s. Výška úveru je 49.440,-eur a konečná splatnosť úveru je 20.08.2043. Tento úver spláca otec mesačne sumou 196,53 eur. Navyše notársku zápisnicu o zúžení BSM ohľadom uvedeného úveru matka nepodpísala z toho dôvodu, že na tom "trval otec", ako to uvádza vo svojom vyjadrení. Matka je plne vedomá toho, že notárska zápisnica bola spísaná jedine z toho dôvodu, že na tom trvala úverujúca banka. V opačnom prípade by nedostali úver s dohodnutými podmienkami. Otec ani nemohol trvať na spísaní tejto notárskej zápisnice, nakoľko je to preňho v danom prípade aj nevýhodné. Matka už naznačila otcovi, že bude žiadať vrátenie toho, čo „vynaložili zo spoločného majetku na splácanie tohto úveru". K veci je treba poznamenať aj to, že z uvedeného úveru otec nefinancoval len stavbu rodinného domu, ale časť tohto úveru použili s matkou aj na chod spoločnej domácnosti. Nie je pravdou tvrdenie matky, že otec počas ich spolužitia prispieval na chod domácnosti vrátane výchovy dcéry len sumou 300,- eur mesačne. Otec dával matke celú svoju mzdu. Ďalej pre porovnanie, že by otec žil na kvantitatívne vyššej úrovni: otec je vlastníkom 16-ročného osobného motorového vozidla značky Škoda Fabia a matka je vlastníkom 6 či 7- ročného osobného motorového vozidla značky Opel Astra.

25. Matka uvádza vo svojom vyjadrení, že otec jej staršej dcéry prispieva na jej výživu mesačne sumou 200,- eur. Matka však túto skutočnosť žiadnym spôsobom nepreukázala. Pre úplnosť vo veci treba uviesť, že otec staršej dcéry matky dlhšiu dobu neplatil pre dcéru výživné ani v sume 150,- eur mesačne. Z tohto dôvodu matka podala návrh na začatie exekúcie na vymoženie výživného. V prípade maloletej W. sa jedná o 2-, resp. 3-ročné dieťa.

26. Otec je naďalej toho názoru, že opodstatnené výdavky spojené so starostlivosťou o dcéru nie sú v takej výške, ako to vypočítala matka. Otec žiada súd, aby zohľadnil aj jeho možnosti a schopnosti - aby otcovi ostali financie aj na zabezpečenie bývania, aby vedel nielen obstaráť byt ale aj ho zariadiť (matka má zariadené bývanie, avšak otec nedisponuje žiadnym zariadením, aby napríklad vedel zariadiť aj detskú izbu pre dcéru), a keď už zarátal a matka medzi výdavky na dcéru aj výdavky na hračky a na spoločenské podujatia, aby aj otcovi ostali financie na kúpu hračiek pre dcéru a na strávenie voľného času s dcérou.

27. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané

náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP, § 68 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletej nie je dôvodné.

28. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody otca predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky na stanovenie výživného v rozsahu určenom súdom prvej inštancie na maloletú W. 150 eur, a na tvorbu úspor po 50 eur mesačne.

29. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

30. Z obsahu spisu bolo zistené, že mal. W. má tri roky, navštevuje materskú škôlku a má iba bežné výdavky, aj keď má problémy s pomočovaním. Matka maloletej mala priemernú mesačnú čistú mzdu za mesiace marec 2018 až február 2019 vo výške 666 eur a okrem mal. W. má ešte jednu vyživovaciu povinnosť k staršej dcére, ktorá má 17 rokov. Žijú v rodinnom dome, ktorého je matka podielovou spoluvlastníčkou. Otec maloletej vykazoval priemerný mesačný zárobok za mesiace apríl 2018 až marec 2019 je 1.027 eur. Žije v rodinnom dome u svojich rodičov, ďalšie vyživovacie povinnosti nemá.

31. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

32. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

33. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby dieťaťa pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, s trávením voľného času, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napríklad rôzne školské výlety, prípadne dovolenky, napr. aj liečebné náklady a podobne a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadať. Konkrétna výška výživného je teda ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného dieťaťa, jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadať. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane dieťaťa je nevyhnutné prihliadať na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať mu výživné a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy

vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že súd zisťoval jednak potreby maloletej, ale aj pomery rodičov a ich príjmy. Pri určovaní výšky výživného vychádzal z potvrdenia zamestnávateľa otca maloletej o jeho príjme za mesiace apríl 2018 až marec 2019, ktorý je 1.027 eur. Ako už súd uviedol vyššie, pri určovaní výživného súd prihliada na strane povinného rodiča najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t. j. na to, čo je objektívne možné, a to v čase rozhodovania súdom. Pokiaľ otec dosahoval príjem 1.027 eur mesačne, podľa jeho tvrdenia i z nadčasmi, je možné konštatovať, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať takýto príjem, navyše podľa tvrdenia matky mal. išlo obvyklý príjem otca, ktorý počas manželstva dosahoval, preto nemožno prihliadnuť na jeho argumentáciu v tom, aby súd vychádzal iba z príjmu tvrdeného otcom. Išlo o príjem aktuálny v čase rozhodovania, preto bolo dôvodné z neho vychádzať. Neobstojí ani argumentácia otca, že súd by mal prihliadnuť na to, že si chce zabezpečiť vlastné bývanie, nakoľko toho času býva u svojich rodičov, pričom matka má zabezpečené vlastné bývanie. I keď matka je podielovou spoluvlastníčkou rodinného domu a i vlastníčkou bytu, kde má jej matka zriadené právo doživotného bývania, na druhej strane otec mal. sám potvrdil, že je vlastníkov pozemku a rodinného domu, ktorý ešte nie je skolaudovaný, preto uvedené skutočnosti nemôžu zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Ako je už naznačené, súd pri rozhodovaní vychádza z pomerov oboch rodičov v čase rozhodovania. V tom, čase bolo zistené, že otec žije v spoločnej domácnosti u svojich rodičov, a preto nemohol prihliadať na to, že bude (možno) v budúcnosti chcieť si prenajať byt do doby, kým nedokončí rodinný dom.

35. Otec mal. namietať aj výšku výdavkov maloletej, ktoré uviedla matka a neopodstatnenosť tvorby úspor pre maloletú. Podľa tvrdenia otca, matke tento prispieva na výživu maloletej po 150 eur mesačne, navyše sám uviedol, že považuje za opodstatnené náklady na maloletú vo výške 200 eur mesačne. Súd prvej inštancie v rozhodnutí zdôvodnil, ktoré náklady maloletej a v akej výške uznáva a nie je dôvodné s ním nesúhlasiť. Aj keď sa jedná iba o trojročné dieťa, navštevuje materskú škôlku a vzhľadom k veku je dôvodný argument matky v tom, že tak malé dieťa si nevie dávať pozor na veci, navyše tvrdenia matky zo strany otca popreté neboli. Pokiaľ aj sú niektoré náklady matky nadhodnotené, je potrebné vychádzať opäť z toho, že od decembra jej otec sám platil po 150 eur mesačne na maloletú, maloleté dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni otca a po zohľadnení všetkých ukazovateľov potrebných pre určenie výživného, je potom súdom určená výška primeraná. Vzhľadom k príjmu otca, potom bolo správne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o povinnosti otca prispievať aj na tvorbu úspor. K námietkam otca v tom, že peniaze budú znehodnotené s ohľadom na vek dieťaťa, odvolací súd udáva, že aj keď je dieťa malé, je potrebné tvoriť úspory v čase, keď sú na to možnosti. Napokon nič nebráni rodičom dohodnúť sa sporiť pre maloletú iným spôsobom, ktorým by sa nasporené finančné prostriedky zhodnocovali. Pokiaľ otec namietať, že na mal. G. jej otec prispieva po 150 eur mesačne, pričom má 16 rokov, je nutné súhlasiť s argumentáciou matky. Pri určení vyživovacej povinnosti na dcéru G. súd vychádzal z iných skutočností zistených na strane výživou povinných rodičov, preto uvedené nemožno porovnávať.

36. Po posúdení súdom prvej inštancie zistených a preukázaných možností, schopností a majetkových pomerov oboch rodičov maloletej s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletej W., odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, že je dôvodné zaviazat' otca na platenie výživného na mal. W. vo výške 150 eur a na tvorbu úspor po 50 eur mesačne. Takto určená výška výživného zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov dieťa, ako i odôvodneným potrebám maloletej a zohľadňuje i osobnú starostlivosť matky o dieťa.

37. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, s použitím ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 52 CMP.

39. Senát odvolacieho súdu prijal tento rozsudok pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).